

denne Nedsættelse ei synes hensigtsmæssig. Det maa bemærkes, at disse Berigtigelser af Udsørsel medtage en heel Deel Tid, at det, som ogsaa her er fremhævet, er Tilfældet i Kjøbenhavn, at der meget ofte paa visse Tider af Dagen sammenhobes mange Forretninger med Portopshynet ved Udsørselen, og at paa samme Tid skulle de Forretninger udføres, som vedkomme Godtgjørelse for Udsørsel. Da derhos nu efter Thingets Beslutning Consumtionen kun skal bestaae en kort Tid, omtrent 1 Aar, forekommer det mig, at der ogsaa derfor er mindre Grund til at gjøre Forandring i Henseende til denne Gjenstand.

S. P. Hansen: I Anledning af de Bemærkninger, som den høitærede Finantsminister nylig har anført med Hensyn til det Forslag, som den ærede Ordfører har bebudet, at Udvalget vilde forbeholde sig til Sagens 3die Behandling, skal jeg tillade mig et Par Erindringer. Jeg skal nemlig først tillade mig at bemærke, at Consumtionsafgiften vistnok er en Afgift, der kan og skal hvile paa Forbruget. Den tilkommer først Staten i det Dieblik, den consumtionspligtige Gjenstand overgaaer til Forbrug. Det er ganske vist, at man oppebærer denne Afgift, naar den consumtionspligtige Gjenstand bliver indført til Byen; men jeg tør dog antage, at Principet for Staten er, at det er en Forbrugsafgift, hvilket ogsaa klarligt fremgaaer deraf, at Lovgivningen hidtil bestandigt har erkjendt, at den godtgjorde Consumtionsafgiften for de Gjenstande, som ikke overgik til Forbrug. Nu har man af de Omstændigheder, som fandt Sted, da den provisoriske Lov emanerede, troet at burde tage Anledning til at forandre, hvad der oprindeligt har staaet i Regjeringens Lovudkast, nemlig den hidtil bestaaende Regel, at Consumtionen skulde godtgjøres ved Udsørselen, ved den Overgangsperiode, som vil finde Sted, naar Consumtionen aldeles skal ophøre. Jeg troer virkelig, at Regjeringen eller Administrationen betragter denne Sag fra en urigtig Side, og jeg maa paa det Bestemteste forvare Kjøbstæderne mod, at de her skulde have gjort sig skyldige i, jeg vil ligesom sig, Misbrug, men ikke engang i hvad der kan antages for at være uanstændigt og upassende. Staten kan vistnok fordre af dens

Borgere, at de skulle yde enhver Afgift, som paalægges, men den kan heller ikke forlange mere. Ved saadanne Gjenstande, paa hvilke der kun paahviler en Afgift i Dieblicket, hvor Afgiften kun betales af de Gjenstande, som anvendes til Forbruget, er det vist aldeles i sin Orden, at de ikke ville betale en Afgift af Varegjenstande, som de maatte beholde, og med Hensyn til hvilke de skulde concurrere med andre handlende Medborgere, der ikke have denne Afgift. Det er det Princip, Lovgivningen har etableret, saalænge Consumtionsafgiften har bestaaet, og jeg seer ikke mindste Grund, til at der skulde skee nogen Forandring deri i Overgangsdieblicket; tværtimod, det forekommer mig aldeles rejsfordigt, at, naar Staten ophæver denne Afgift, den da ophæver den i sin hele Udstrækning. Det er ganske vist, at det vilde være fordelagtigere for Finantskassen, om den kunde beholde Forbrugsafgiften ogsaa efterat Forbruget ved den nye Lovgivning bliver frigjort. Men det forekommer mig at være Noget, som saaligestrem ligger i Sagens Natur, at det ikke kan være anderledes, og jeg kan derfor ikke andet end anbefale det ærede Thing at gaae ind paa det Forslag, som jeg haaber, efter hvad den ærede Ordfører har yttret, at Udvalget vil finde sig foranlediget til at stille til Sagens tredie Løsning. Man vilde ellers virkelig komme til at fordre, jeg tør næsten kalde det, en reen Ubillighed af alle Bedkommende, som befatte sig med Handel og Omsætning af disse Producter, og det vilde netop træffe paa en Aarstid, da Udsørselshandelen er for Kjøbenhavn, nemlig fra den 1ste til den 31te Marts, temmelig betydelig, og hvor man forsyner sig med flere Producter, som atter ere bestemte til Udsørsel, og skulde man da ikke faae den Godtgjørelse, som Lovgivningen ligesom har indrømmet, forekommer dette mig at være en reen Ubillighed fra Statens Side. Det er heller ikke Andet end hvad Lovgivningen og Staten med Hensyn til det indirecte Afgiftsforhold ogsaa i en egen Deel af de indirecte Afgifter vedkjender sig. Det er nemlig med Hensyn til Toldafgifter Tilfældet, at der hvergang der foretages en Forandring med Afgifter, saa bliver, naar Afgiften nedsættes,